

3 KIRI

JUMALA OMADUSED

JUMAL on kõikjal ligi, Kõikne Isa valitseb igaviku ringi. Kohalikes universumites aga valitseb ta oma Paradiisi Loojate-Poegade isikuis, nii nagu ta nende Poegade kaudu annetab ka elu. „Jumal on andnud meile igavese elu ja see elu on tema Poegades.” Need Jumala Loojad-Pojad on tema isikuline eneseväljendus ajasektorites ja kosmose arenevates universumites tiirlevate planeetide lastele.

² Loodud intellektiolendite alamad klassid võivad neid ülimalt isikustunud Jumala Poegi selgesti näha; see korvab neile lõpmatu ja seetõttu ka raskemini nähtava Isa nähtamatuse. Kõikse Isa Paradiisi Loojad-Pojad on ilmutus muul kombel nähtamatust olendist, kes on nähtamatu igaviku ringile ja Paradiisi Jumaluste isiksustele olemuslikult omase absoluutsuse ja lõpmatuse tõttu.

³ ¶ Vaevalt on Jumala omadus see, et ta on Looja; pigem on see tema toimiva olemuse terviklikkus. Ja see universaalne loomisfunktsioon avaldub igavesti nõnda, nagu teda määravad ning juhivad Esimese Allika ja Keskme lõpmatu ja jumaliku reaalsuse kõik kooskõlastatud omadused. Me kahtleme siiralt, kas mingit üksikut jumalikule olemusele iseloomulikku joont võib pidada teistest esmasemaks, aga kui see nii oleks, siis osutuks Jumaluse loovus kõrgemaks kui kõik muud olemuslikud jooned, toimingud ja omadused. Ning Jumaluse loovuse kulminatsiooniks on universaalne tõde, et Jumal on Isa.

1. JUMALA KÕIKJALOLEK

¹ Kõiksel Isal on võime olla ühel ja samal ajal kohal kõikjal. Jumal üksi suudab olla ühel ja samal ajal kahes kohas, lugematutes kohtades. Jumal on üheaegselt „ülal taevas ja all maa peal” või nagu psalmilaulik hüüdis: „Kuhu ma võiksin minna su vaimu eest? Ja kuhu ma põgeneksin su palge eest?”

² „„Kas ma ainult ligidal olen Jumal,” ütleb Issand, „aga kaugemal ei olegi Jumal?”” „Eks mina täida taevast ja maad?” Kõikne Isa on oma kaugustesse ulatava loodu kõikides osades ja kõikide südameis pidevalt olemas. Ta on „selle täius, kes kõik kõiges täidab” ja „kes teeb kõikide sees kõike” ning lisaks on arusaam tema isiksusest selline, et „ei taevas (universum) ega taevaste taevas (universumite universum) ei mahuta sind”. On sõna-sõnalt tõsi, et Jumal on kõik ja kõiges. Ent isegi see ei ole veel kogu Jumal. Lõpmatut saab lõplikult ilmutada ainult lõpmatuses, tagajärgede analüüsi kaudu ei saa kunagi täielikult mõista põhjust. Elav Jumal on mõõtnatult suurem kui selle loodu kogusumma, mis on tekkinud tema piiramatu vaba tahte loomisaaktide tulemusena. Jumal ilmutab end kogu kosmoses, kuid kosmos ei suuda kunagi hõlmata ega endasse haarata Jumala lõpmatuse kogu täiust.

³ Isa kohalolek valvab lakkamatult tervikuniversumi üle. „Ühes taeva otsas on tema lähtekoht ja teises otsas pöördepunkt, nõnda et midagi ei jää varjule ta valguse eest.”

⁴ ¶ Ei ole ainult nii, et loodud-olend on olemas Jumalas, sest Jumal elab ka oma loodud-olendis. „Ta on meile andnud oma vaimu, me tunneme, et me jääme temasse ja tema meisse. See Paradiisi-Isa kingitus on inimese lahutamatu kaaslane.” „Ta on igavesti ligiolev ja kõikjaleküündiv Jumal.” „Igikestva Isa vaim on varjul iga sureliku lapse meeles.” „Inimene läheb sõpra otsima, aga samal ajal elab seesama sõber tema oma südames.” „Tõeline Jumal ei ole kaugel, ta on üks osa meist, tema vaim kõneleb meie seest.” „Isa elab lapses. Jumal on alati meiega. Ta on igavese saatuse teednäitav vaim.”

⁵ Õigesti on inimsoo kohta öeldud: „Teie olete Jumalast,” sest „see, kes asub armastuses, asub Jumalas ja Jumal temas”. Just pahategudega piinate te oma sisimas asuvat Jumala kingitust, sest Mõttekohandaja peab kannatama kurjade mõtete tagajärgede all koos selle inimmelega, kuhu ta on suletud.

⁶ ¶ Tõelisuses on Jumala kõikne kohalolek osake tema lõpmatust olemusest, sest ruum ei ole Jumalusele mingiks tõkkeks. Täiuslikult ja piiranguteta on Jumal nähtavalt ligi ainult Paradiisis ja keskses universumis. Havonat ümbritsevates maailmades ei ole tema kohalolek nii märgatav, sest Jumal on seadnud oma otsele ja tegelikule kohalolekule piirid tunnustamaks aja ja ruumi universumite kooskõlastatud loojate ja valitsejate suveräänsust ning jumalikke õigusi. Seega peab arusaam jumalikust kohalolekust hõlmama selle avaldumise väga erinevaid viise ja kanaleid, kaasa arvatud Igavese Poja, Lõpmatu Vaimu ja Paradiisisaare ligidusringlused. Ka pole alati võimalik vahet teha Kõikse Isa kohaloleku ning temaga kooskõlastatud igaveste isikute ja esindajate tegevuse vahel, nii täiuslikult täidavad nad kõiki tema muutumatu eesmärgi igavesi nõudeid. Ent teisiti on asi isiksusringlusega ja Kohandajatega, siin tegutseb Jumal ainuliselt, otseselt ning teisi kõrvale jättes.

⁷ ¶ Kõikne Juhtija on potentsiaalselt ligi Paradiisisaare gravitatsiooniringlustes universumi kõikides osades vastavalt iga osa massile ja vastusena füüsilistele nõudmistele selle kohaloleku järele, aga ka seepärast, et kõigel loodul on iseloomulik omadus panna kõik olemasolev endaga liituma ja endas olema. Samuti on Esimene Allikas ja Kese potentsiaalselt olemas Määratlematus Absoluudis, igavese tuleviku veel loomata universumite asupaigas. Nõnda täidab Jumal potentsiaalselt mineviku, oleviku ja tuleviku füüsilised universumid. Ta on niinimetatud ainelise loodu koospüsimise ürgne alus. See Jumaluse mittevaimne potentsiaal

muutub kogu füüsilise eksistentsi tasandil siin-seal tegelikuks tänu ühe või teise ainult teda esindava jõu selletamatule sekkumisele universumi näitelaval toimuvasse.

⁸ Jumala meele kohalolek on vastastikusel seoses Ühise Toimija, Lõpmatu Vaimu absoluutse meelega, ent piiritletud olendel on see paremini märgatav Paradiisi Meistervaimude kosmilise meele kõikse tegutsemises. Nii nagu Esimene Allikas ja Kese on potentsiaalselt ligi Ühise Toimija meelinglustes, on ta potentsiaalselt ligi ka Kõikse Absoluudi pingetes. Inimomasesse klassi kuuluv meel on aga Ühise Toimija Tütarde, arenevate universumite Jumalike Hoolekandjate kingitus.

⁹ Kõikse Isa kõikjal ligi olev vaim on kooskõlastatud Igavese Poja universaalse vaimukohaloleku toimimisega ja Jumalus-Absoluudi igikestva jumaliku potentsiaaliga. Kuid ei Igavese Poja ega tema Paradiisi-Poegade vaimutegevus ega Igavese Vaimu meeleanne tamine ei näi välistavat Mõttekohandajate, inimeses elavate Jumala fragmentide otsest toimimist tema loodud laste südameis.

¹⁰ Mis puutub Jumala kohalolekusse mingil planeedil, süsteemis, tähtkujus või universumis, siis seda mõõdab Ülimal Olendi üha kasvav kohalolek ükskõik millises loodu üksuses. Selle määrab ära Jumala ulatuslik äratundmine ja talle ustavaks jäämine kogu hiiglaslikus organiseeritud universumis kuni üksikute süsteemide ja planeetideni välja. Seepärast ongi nii, et kui mõned planeedid (või koguni süsteemid) on langenud sügavale vaimsesse pimedusse, kehtestatakse nende suhtes teatud mõttes karantiin ehk osaline isolatsioon suhtlemises ulatuslikumate loodu üksustega, mis läbi loodetakse alal hoida ja kaitsta Jumala väärtusliku kohaloleku paiku. Ja kõik eelöeldu, nii nagu see toimub Urantial, on enamiku maailmade vaimne kaitsereaktsioon, et säästa end nii palju kui võimalik kannatuste eest, mida toovad kaasa kangekaelse, pahatahtliku ja mässumeelse vähemuse võõrandunud ning isolatsiooni viivad teod.

¹¹ ♀ Samal ajal kui Isa ühendab kõik oma pojad — kõik isiksused — isalikult enda ümber, on tema mõju neis piiratud nende päritolu kaugusega Jumaluse Teisest ja Kolmandast Isikust; see mõju tugevneb, kui nende saatuse saavutamise tee viib neid niisugustele tasanditele lähemale. Jumala kohaloleku *fakti* loodud-olendi meeles määrab ära see, kas tema sisimas elab Isa fragment -näiteks Saladuslik Järelevaataja — või mitte, tema *tõhusa* kohaloleku aga määrab koostöö aste, mida pakub olendite sisimas elavatele Kohandajatele nende asukoha meel.

¹² Isa ligiduse määra muutumine ei ole tingitud sellest, et Jumal on muutuv. Isa ei tõmbu seepärast veel üksindusse, et temasse on põlglikult suhtutud, tema kiindumus ei häabu loodud-olendite eksisammude pärast. Pigem on asi selles, et tema lapsed, kellele on an-

tud valikuvabadus (tema suhtes), määravad valikut tehes täpselt kindlaks Isa jumaliku mõju ulatuse ja piirid oma südames ning hinges. Vastutasu nõudmata on Isa ennast meile annetanud, ilma mingite piiranguteta ja kedagi soosimata. Ta ei eelista ühtegi isikut, planeeti, süsteemi ega universumit teisele. Ajasektorites osutab ta erilist austust ainult Seitsmekordse Jumala Paradiisi-isiksustele, piiritletud universumite kooskõlastatud loojatele.

2. JUMALA LÕPMATU VÕIMSUS

¹ Kõik universumid teavad, et „Issand, meie kõigeväeline Jumal, on võtnud kuningliku valitsuse oma kätte”. See maailm ja teised on jumalikult valvatud. „Ta teeb oma tahtmist taevastes väehulkades ja maa asukate seas.” On igavene tõde, et „ei ole muud väge kui Jumala oma”.

² Selle raames, mis on kooskõlas jumaliku olemusega, on sõna-sõnalt tõsi, et „Jumalale on kõik võimalik”. Rahvaste, planeetide ja universumite pikaajalised arenguprotsessid on universumi loojate ja haldajate täiusliku kontrolli all. Need suundumused muutuvad selgemaks vastavalt Kõikse Isa igavesele eesmärgile, kulgedes harmooniliselt ja korrapäraselt Jumala kõikehõlmava targa plaani järgi. On olemas ainult üks seaduseandja. Ta kaitseb ja toetab kosmilisi maailmu ning paneb universumid keerlema igavese ringkäigu lõputus ringis.

³ Kõikidest jumalikest omadustest kõige paremini mõistetakse tema kõikvõimsust, eriti niisugusel kujul, nagu see valitseb ainelises universumis. Kui vaadelda Jumalat mittevaimse ilminguna, siis on ta energia. Selle füüsilise tööga nentimine põhineb käsitamatu töö, et Esimene Allikas ja Kese on kogu kosmose universaalsete füüsiliste nähtuste esmane läte. Tollest jumalikest toimimisest tulenevad kogu füüsiline energia ja kõik muud materiaalsed ilmingud. Valgus, see tähendab valgus ilma soojuseta, on samuti üks Jumaluste mittevaimseid ilminguid. Ning on olemas veel üks mittevaimse energia vorm, mida Urantial tegelikult üldse ei tunta, sest see pole veel äratundmist leidnud.

⁴ Jumal kontrollib kogu võimsust, ta on valmistanud „kõuepilvele tee”, ta on paika pannud kõik energiapiirid. Ta on ära määranud energia-aine kõikide kujude ilmumise aja ja viisi. Ja kõike seda hoiab ta igavesti oma igikestva võimu — gravitatsioonijuhtimise — all, mis koondub ala-Paradiisi. Nii keerlevad igavese Jumala valgus ja energia igavesti tema majesteetlikus ringluses ja see on universumite universumit moodustava tähtedehulga lõputu, kuid korrapärane protsessioon. Kogu loodu ringleb igavesti ümber kõikide asjade ja olendite Paradiisi-Isiksuse keskuse.

⁵ Isa kõikvõimsus tähendab absoluutse tasandi kõikjale küündivat valitsemist. Sellel tasandil, kõikide asjade Allika läheduses, on kolm energiat — aine-

meele ja vaimne energia — üksteisest eristamatud. Kuna loodud-olendi meel pole ei Paradiisi monota ega Paradiisi vaim, siis ei reageeri ta otseselt Kõiksele Isale. Jumal *kohandab* end ebatäiusliku meelega — Urantia surelike puhul — Mõttekohandajate abil.

⁶ ¶ Kõikne Isa ei ole ebapüsiv jõud, muutlik võimsus ega siia-sinna liikuv energia. Isa vägi ja tarkus on täiesti piisavad, et tulla toime iga üksiku universumiprobleemiga ja nende kõikidega. Kui tekivad inimkogemuse mõistes hädaolukorrad, on ta neid kõiki ette näinud; ta ei suhtu universumisse kiretult, vaid pigem vastavalt sellele, mida ütlevad talle ette igavene tarkus ja piiritust otsustusvõimest kantud korraldused. Välistele ilmingutele vaatamata ei toimi Jumala võimsus universumis otsekui mingi pime jõud.

⁷ Tõepoolest tuleb ette olukordi, kus tundub, et on kehtestatud kriisiolukord, et loodusseadused on ajutiselt kõrvale heidetud, et midagi sobimatut on ära tuntud ja tehakse tõsiseid ponnistusi asja parandamiseks. Tegelikult aga ei ole see nõnda. Niisugused arusaamad Jumalast tulenevad teie lähenemise piiratusest, teie arusaamade piiritletusest ja teie käsituste väga napist ulatusest. Sellist väärarusaama Jumalast põhjustab teie ääretu vähiklus kõiges, mis puutub maailma kõrgemate seaduste olemasolusse, Isa olemuse suurusse, tema omaduste lõpmatusse ning fakti, et tema tahe on vaba.

⁸ Läbi kõikide kosmoseuniversumite siia-sinna laialipillutatud planeediolendid, kelle sisimas on Jumala vaim, on oma arvult ja klasside hulgalt peaaegu lõpmatud. Nende intellektuaalsed võimed on nii erinevad, nende meel nii piiratud ja teinekord nii tahumatu, nende maailmanägemine nii puudulik ja kitsapiiriline, et osutub peaaegu võimatuks sõnastada seaduse selliseid üldistusi, mis väljendaksid Isa lõpmatuid omadusi tõepäraselt ja oleksid mingilgi määral mõistetavad neile arukatele loodud-olenditele. Seepärast võivad teie kui loodud-olendite meelest paljud kõikvõimsa Looja teod näida meelevaldseina, omavahel seostamatutena, aga sagedasti ka südametute ja julmadena. Ent taas kord kinnitan ma teile, et see ei ole tõsi. Kõik Jumala teod on eesmärgistatud, arukad, targad ning peavad igavesest ajast igavesti silmas kõrgeimat hüvangu — alati küll mitte ühe üksikolendi, ühe üksiku rassi, üksiku planeedi või koguni mõne üksiku universumi seisukohalt, kuid kõik nad on suunatud iga asjaosalise, nii kõige madalama kui ka kõige kõrgema healule ja suurimale hüvangule. Ajalikkuses võib vahel tunduda, et osa heaolu erineb terviku healust, igaviku ringis niisuguseid näilisi erinevusi ei ole.

⁹ Meie kõik moodustame osa Jumala perekonnast ning seepärast tuleb meil mõnikord alluda peredistsipliinile. Paljud Jumala teod, mis meid häirivad ja segadusse ajavad, on kõikehõlmaval tarkusel põhinevate otsuste ja lõplike lahenduste tulemus, mis võimaldab Ühisel Toimijal rakendada lõpmatu meele eksi-

matu tahte valikuid, et kindlustada täiusliku isiksuse langetatud otsuste teostumine. Selle isiksuse kõikjale küündiv pilk, vaatenurk ja hool hõlmavad kogu tema hiiglasliku ja kaugustesse ulatuva loodu kõrgeima ning igavese heaolu.

¹⁰ Ja nii saavad teie kõikisusest irdunud, kohalik, piiritletud, tahumatu ja ülimalt materialistlik vaatenurk ning teie olemusele omased piirangud nii tõsiseks takistuseks, et te ei olegi suutelised nägema, mõistma ega tundma paljude jumalike tegude tarkust ja headust. Teile näib, et need teod on tulvil jõhkrat julmust ning et neid iseloomustab täielik hoolimatus teie kaasolendite rahu ja heaolu suhtes, selle suhtes, et nad saaksid oma planeedil õnnelikud olla ja isiklikku heaolu nautida. Inimesele omast vaatenurka kitsendavad piirangud, piiratud arusaamad ja piiritletud mõistmisvõime ongi põhjuseks, miks te ei suuda aduda Jumala ajendeid ja tõlgendate vääralt tema eesmärke. Kuid arenevates maailmades sünnib nii mõndagi, mis pole Kõikse Isa isiklik kätetöö.

¹¹ ¶ Jumalik kõikvõimsus on täiuslikult kooskõlas muude Jumala isiksuse omadustega. Harilikult piiravad Jumala võimsuse vaimset ilmnemist universumis ainult kolm tingimust või olukorda:

¹² 1. Jumala olemus, eriti tema lõpmatu armastus — tõde, ilu ja headus;

¹³ 2. Jumala tahe, tema osutatud arm ja isalikud suhted universumi-isiksustega;

¹⁴ 3. Jumala seadus, igavese Paradiisi-Kolmsuse õiglus ja õigusemõistmine.

¹⁵ ¶ Jumala võimsus on piiramatult, tema olemus jumalik, tahe lõplik, omadused lõpmatud, tarkus igavene ja reaalsus absoluutne. Kuid kõik need Kõikset Isa iseloomustavad omadused ühenduvad Jumaluses ning leiavad kõikse väljenduse Paradiisi-Kolmsuses ja Kolmsuse jumalikes Poegades. Muus osas, väljaspool Paradiisi ja keskset Havona universumit, piirab kõike Jumalaga liituvat Ülima arenev kohalolek, määratleb Viimase ilmnev kohalolek ja kooskõlastavad kolm eksistentsiaalset Absoluuti — Jumalus-Absoluut, Kõikne Absoluut ning Määratlematu Absoluut. Ja nõnda on Jumala kohalolek piiratud, sest niisugune on Jumala tahtmine.

3. JUMALA KÕIKETEADMINE

¹ „Jumal teab kõik.” Jumalik meel on teadlik kõige loodu mõtteist ja nendega tuttav. Tema teadmised juhtuvast on kõiksed ja täiuslikud. Temast lähtuvad jumalikud olemusvormid on osake temast. Tema, kes ta „seab pilved tasakaalu”, on ühtlasi „täiuslik teadja”. „Isanda silmad on igas paigas.” Teie suur õpetaja ütles tühise varblase kohta: „Ükski neist ei kuku maha ilma minu Isa teadmata”, ning veel ütles ta: „Aga teie juuksekarvadki on kõik ära loetud”. „Tema määrab tähtede arvu ja nimetab neid kõiki nimepidi.”

² Kõikne Isa on ainuke isiksus kogu universumis, kes tõepoolest teab tähtede ja planeetide arvu kosmoses. Iga universumi kõik maailmad püsivad lakkamatult Jumala teadvuses. Ka ütleb ta: „Ma olen küllalt näinud oma rahva viletsust ja ma olen kuulnud nende kisendamist, seetõttu tean nende valu.” Sest „Issand vaatab taevast; ta näeb kõiki inimlapsi; oma elamupaigast vaatleb ta kõiki maa elanikke”. Iga loodud laps võib tõemeeli öelda: „Tema tunneb teed, mida ma käin. Katsub ta mind läbi — ma väljun sellest nagu kuld.” „Sina tead, millal ma maha istun ja millal ma tõusen, sa mõistad kaugelt ära mu mõtted ja kõik mu teed on sulle tuttavad.” „Kõik on alasti ja paljastatud tema silma ees ja temale tuleb meil aru anda.” Igale inimesele peaks pakuma tõelist tröösti teadmine, et „ta teab, millist tegu me oleme, tal on mees, et oleme põrm”. Elavast Jumalast rääkides ütles Jeesus: „Teie Isa teab, mida te vajate, isegi enne, kui te teda palute.”

³ Jumalal on piiramatu võime teada kõiki asju, tema teadvus on kõikne. Ta isikuline sfäär hõlmab kõik isiksused ning isegi tema teadmised alamatest olenditest täienevad kaudselt mitmesuguste alamale laskuvate jumalike Poegade kaudu ning vahetult surelike sisimas asuvate Mõttekohandajate abiga. Ning lisaks on alati ja kõikjal ligi Lõpmatu Vaim.

⁴ Me pole päris kindlad, kas Jumal valib võimaluse patustamist ette teada või mitte. Ent kui Jumal teakski oma laste vabast tahtest johtuvaid tegusid ette, ei ahistaks seesugune eelnev teadmine vähimalgi määral laste vabadust. Üks on kindel: mitte miski ei tule Jumalale üllatusena.

⁵ ¶ Kõikvõimsus ei tähenda võimet teha mitte-tehtavat — midagi mitte-jumalaomast. Kõiketeadmise ei tähenda ka seda, nagu teataks mittetehtavat. Ent vaevast õnnestub selliseid väiteid piiritletud meelele arusaadavaks teha. Vaevast mõistavad loodudolendid Looja tahte ulatust ja piire.

4. JUMALA PIIRAMATUS

¹ Enese järkjärguline lakkamatu annetamine universumitele vastavalt sellele, kuidas need luuakse, ei kahanda võimsuse potentsiaali ega tarkuse varu, mis on Jumaluse keskses isiksuses pidevalt varuks ja talle. Hoolimata piiritust eneseannetamisest Paradiisi-Poegadele, oma alamatele loodutele ja nende kõige erinevamatele olenditele, pole Isa valduses olev jõu, tarkuse ja armastuse potentsiaal põrmugi kahanenud ega ole ta ilma jäänud ühestki oma hiilgava isiksuse omadusest.

² Iga uue universumi loomine toob kaasa gravitatsiooni järjekordse reguleerimise. Isegi juhul, kui loomine vältaks piiramatult, igavesti, koguni lõpmatult, nii et materiaalne loodu saaks kunagi ääretuks, oleks Paradiisisaarde kätketud juhtimis- ja kooskõlastamisjõud küllaldane ja piisav sellise lõpmatu kõikvõimsuse valitsemiseks, juhtimiseks ja sisemisse kooskõlla viimiseks.

Ja pärast seda, kui Lõpmatu on andnud ääretule universumile piiritult võimsust ja jõudu, sisaldub temas ikka endisel määral väge ja energiat: Määratlematu Absoluut ei ole kahanenud; Jumala potentsiaal on ikka niisama lõpmatu, otsekui polekski võimsust, energiat ega jõudu iial kiiratud ühele lõpmatule universumile teise järel.

³ Sama lugu on tarkusega. See, et maailmades toimuva mõtetegevuse tarvis jagatakse meelt nii helde käega, ei tee jumaliku tarkuse kesksel allikat mitte mingil moel vaesemaks. Kuigi universumite arv mitmekordistub, maailmade olendite arvukus kasvab nii suureks, et seda pole enam peaaegu võimalik mõista, ning nendele kõrgete ja madalate tasandite olenditele annetatakse eeldatavasti pidevalt ja lõputult meelt, hõlmab Jumala keskne isiksus ikka endistviisi igavest, lõpmatut ja kõikvõimsat tarka meelt.

⁴ See, et ta saadab endast välja vaim-sõnumitoojaid, kes asuvad teie maailma ja teiste maailmade meeste ja naiste sisimasse, ei kahanda vähimalgi määral tema võimet toimida jumaliku ja kõikvõimsa vaimisiksusega. Ka pole mingit piiri nende Järelevaataja-vaimude ulatusel või hulgal, keda ta võib ja saab välja saata. Seesugune enesejaotamine oma olenditele loob neile jumalikult kindlustatud surelikele piiramatu, peaaegu käsitamatu võimaluse astmeliselt edenevateks, üksteisele järgnevateks eksistentsideks tulevikus. Ja see külluslikult helde enesejagamine nende hoolitsevate vaimolemusvormide näol ei kahanda mingil moel kõikvõimsalt targa, kõikvõimsa ja kõikvõimsa Isa isikusse kätketud tõdede ja teadmiste tarkust ning täiust.

⁵ ¶ Ajas elavate surelike jaoks on olemas tulevik, Jumal aga asub igavikus. Ehkki tulen Jumala asupaiga vahetust lähedusest, ei või ma eeldada, et suudan paljude jumalike omaduste lõpmatust käsitleda täiusliku mõistmisega. Vaid meele lõpmatus üksi saab olemasolu lõpmatust ja tegevuse igavikulisust täielikult mõista.

⁶ ¶ Surelik inimene ei suuda kuidagi aru saada taevase Isa lõpmatusest. Piiritletud meel ei suuda tungida niisuguse absoluutse tõe või fakti tähendusesse. Kuid seesama piiritletud inimolend saab tegelikult *tunda* — kogeda selle sõna otseses tähenduses — niisuguse lõpmatu Isa ARMASTUSE täit ja vähendamata mõju. Sellist armastust saab tõeliselt kogeda, ja kuigi on nõnda, et kogemuse kvalitatiivne laad on piiramatu, piirab selle kogemuse kvantiteeti rangelt inimese vaimse vastuvõtlikkuse võime ja sellega seonduv suutlikkus Isa omalt poolt vastu armastada.

⁷ Lõpmatute omaduste piiritletud hindamine ületab suuresti loodud-olendi loogiliselt piiratud võimed; see õnnestub ainult tänu tõigale, et surelik inimene on loodud Jumala näo järgi — tema sisimas elab lõpmatuse fragment. Seepärast sisaldubki inimesele kättesaadavaim ja parim võimalus Jumalale ligineda just armastuses ning see võimalus teostub armastuse kaudu, sest

Jumal on armastus. Ning kogu selline ainulaadne suhe on kosmosesotsioloogia tegelik kogemus, Looja ja tema loodud-olendi suhe — see on Isa ja lapse vastastikune kiindumus.

5. ISA ÜLIM VALITSEMINE

¹ Oma Havona-järgsete loodutega ühendust pidades ei kasuta Kõikne Isa oma lõpmatut väge ja lõplikku mõjuvõimu otseselt, vaid pigem oma Poegade ja neile alluvate isiksuste vahendusel. Ja kõike seda teeb Jumal omaenda vabast tahtest. Kui olud seda nõuaksid ja kui jumalik meel selle kasuks otsustaks, võiks ta ükskõik millise osa oma võimsusest anda kas teiste isiksuste käsutusse, aga ka kasutada seda tervikuna otseselt ning vahetult. Ent harilikult sünnib nõnda vaid siis, kui volitatul ei õnnestu jumalikkude usaldust õigustada. Neil juhtudel, kui keegi jätab oma kohustused sedavõrd hooletusse, toimib Isa neis piirides, mida ta on oma jumalikkude võimsusele ja potentsiaalile seadnud, tõepoolest iseseisvalt ja vastavalt sellele, mida kirjutab ette ta oma valik; see valik on alati eksimatult täiuslik ja lõpmata tark.

² Isa valitseb oma Poegade kaudu. Läbi organiseeritud universumi kulgeb kõrgemalt astmelt madalamale katkematu valitsejate ahel, mis lõpeb Planeedivürstidega — nemad juhivad Isa hiiglaslike valduste arenguliste sfääride saatusi. Järgnevad väited pole sugugi pelgalt poeetilised: „Issanda päralt on ilmamaa ja selle täius.” „Tema tagandab kuningaid ja tõstab kuningaid.” „Inimeste kuningriikides valitsevad Kõige kõrgemad.”

³ Inimese südames langetatavate otsuste puhul võib juhtuda, et Kõikse Isa tahe ei jää iga kord peale. Mis aga puutub planeedi juhtimisse ja saatusse, siis siin domineerib jumalik plaan ning võidu saavutab tarkusest ja armastusest kantud igavene eesmärk.

⁴ Jeesus ütles: „Minu Isa, kes nad mulle on andnud, on suurem kui kõik ja ükski ei saa neid minu Isa käest ära kiskuda.” Kui vaatate Jumala peaaegu ääretu loodu kõige erinevamaid toimimisi ja näete selle kõige vapustavat suurust, võib teie arusaam tema esmasusest kõikumada, kuid te ei tohiks keelduda mõtlemast temast kui kõikide arukate olendite heatahtlikust Isast, kes troonib kindlalt ja igavesti kõige olemasoleva Paradiisi-keskuses. On ainult „üks Jumal ja kõikide Isa, kes on kõikide üle ja teie kõikide sees”, „ja tema ise on enne kõiki ja kõik püsivad koos tema sees”.

⁵ ¶ Elu ebakindlus ja olemise raskus ei räägi mingil moel vastu ideele, et Jumal on kõikselt suveräänne. Kõigi arenevate loodud-olendite elu piiravad teatud vältimatud asjaolud. Mõelge järgmistele asjadele:

⁶ 1. kas *julgus* — iseloomutugevus — on soovitatav? Sel juhul peab inimene kasvama keskkonnas, mis muudab raskustega võitlemise ja pettumustele reageerimise vältimatuks;

⁷ 1. kas *altruism* — kaasinimeste teenimine — on soovitatav? Kui jah, siis peavad elukogemused pakkuma võimalust kohtuda sotsiaalse ebavõrdsusega;

⁸ 2. kas *lootus* — usalduse ülevus — on soovitatav? Siis peavad inimese ellu kuuluma alatised ohud ja pidev ebakindlustunne;

⁹ 3. kas *usk* — inimõtte ülim väide — on soovitatav? Sel juhul peab inimene olema niisuguses tülikas olukorras, kus ta teab alati vähem, kui suudab uskuda;

¹⁰ 4. kas *tõearmastus* ja soov seda järgida, kuhu see iganes juhatab, on soovitatav? Kui nii, siis peab inimene kasvama maailmas, kus vead on alati olemas ning vale ikka ja jälle võimalik;

¹¹ 5. kas *idealism* — jumalikkusele ligemale viiv käsitus — on soovitatav? Kui see on nõnda, siis peab inimene ennast pingutama vaid suhtelise headuse ja ilu keskkonnas, oludes, mis teda vastupandamatult virgutavad otsima midagi paremat;

¹² 6. kas *ustavus* — pühendumine kõrgeimale kohusele — on soovitatav? Sel juhul peab inimene elama keset võimalusi reeta ja hüljata. Kohusele pühendumise kangelaslikkus seisneb selles, et lakkamatult on olemas oht läbi kukkuda;

¹³ 7. kas *omakasupüüdmatus* — eneseunustamine — on soovitatav? Sel juhul peab surelik inimene elama vastakuti oma selle minaga, kes lõputult tunnustamist ja austamist nõuab. Inimene ei saa dünaamiliselt valida jumalikkude elu, kui pole mina-elu, mida hüljata. Eales ei suudaks inimene haarata päästva õigluse järele, kui poleks olemas potentsiaalset pahet, et kontrasti põhimõttel eristada ja ülendada headust;

¹⁴ 8. kas *nauding* — õnnetundega kaasnev rahuldus — on soovitatav? Siis peab inimene elama maailmas, kus valu võimalikkus ja kannatamise tõenäosus on alati olemasolevad kogemuslikud võimalused.

¹⁵ ¶ Kogu universumis käsitatakse iga üksust kui terviku osa. Osa ellujäämine sõltub sellest, kuidas ta töötab kaasa terviku plaani ja eesmärgi teostamisel ning kas ta soovib kogu südamest ja täiesti vabatahtlikult alluda Isa jumalikkude tahtele. Vigadest (rumalate otsuste langetamise võimalikkusest) vaba maailm on võimalik ainult siis, kui puudub *vaba* intellekt. Havona universumis on miljard täiuslikku maailma, mida asustavad täiuslikud olendid, aga selleks, et olla vaba, peab areneval inimesel olema võimalus eksida. Vaba ja kogematu intellekt ei saa kuidagi olla algusest peale ühtviisi tark. Eksliku otsuse (pahe) võimalikkus muutub alles siis patuks, kui inimitahe ebamoraalse otsuse teadlikult heaks kiidab ja selle teadvalt ja tahtlikult omaks võtab.

¹⁶ ¶ Jumaliku universumi täiuslikkusele on loomuline mõõndusteta ja kõrgesti hinnata tõde, ilu ning headus. Havona maailmade asukate jaoks pole valikustiimuliks tarvis võimalike suhteliste väärtuste tasandit; niisugused täiuslikud olendid suudavad hea ära tunda ja oma valiku selle kasuks langetada ka siis, kui

puuduvad kõik järelemõtlemisele sundivad, kontrast-
sed kõlbelse valiku olukorrad. Oma moraalselt olemu-
selt ja vaimselt seisundilt aga on kõik sellised täiuslikud
olendid niisugused, nagu nad on, just tänu oma
olemasolu faktile. Edasimineku on nad kogemuslikult
ära teeninud ainult oma sünnipärase seisundi raames.
Surelikust inimesest saab tõusutee kandidaat tänu tema
usule ja lootusele. Kõik jumalik, mida inimese meel
haarab ja hing omaks võtab, on kogemuslikult saavuta-
tud: see on isikliku kogemuse *reaalsus* ning seetõttu
kordumatu varandus, mis vastandub Havona eksimatute
isiksuste loomuomasele headusele ja õiglasele meelele.

¹⁷ ¶ Loodud-olendid Havonas on loomult julged, aga
nad ei ole vaprad selle sõna inimomases tähenduses.
Nad on küll sünnipäraselt lahked ja hoolitsevad, kuid
vaevalt et altruistlikud inimomases mõttes. Nad ootavad
meeldivat tulevikku, kuid pole sellisel peenel moel
lootusest tiivustatud nagu ebakindlate arengusfääride
usaldavad surelikud. Nad usuvad universumi püsivusse,
ent neile jääb täielikult võõraks päästev usk, mille
abiga surelik inimene tõuseb looma seisundist Paradiisi
väravatele. Nad armastavad tõe, aga ei tea mitte
vähimatki selle hinge päästvatest omadustest. Nad on
idealistsid, aga niisugused olid nad juba sündides; neile
on täiesti võõras joovastav vaimustus, mida kogeb
see, kes on teinud rõõmutoova valiku. Nad on ustavad,
ent pole eales kogenud täieliku ja läbimõeldud kohusele
andumise närvilist erutust, kui on kiusatus oma kohust
hüljata. Nad on isetud, kuid pole iial niisuguseid kogemuslikke
tasandeid saavutanud oma sõjaka mina hiilgava allutamise
kaudu. Nad naudivad rahulolu, kuid neile jääb mõistmatuks
niisuguse rahulduse nautimine, mis johtub potentsiaalsete
kannatuste vältimisest.

6. ISA ESMASUS

¹ Kõikne Isa loovutab oma mõjuvõimu ja annab
oma jumaliku võimsuse teiste käsutusse omakaspüüdmatult
ja täiusliku heldusega, kuid sellele vaatamata on ta ikka
esmane, sest tema käsi toetub kõikuse sfäärides ettetulevate
olukordade võimsale juhtkangile. Kõikide lõplike otsuste
langetamise on ta jätnud enda osaks ning ta rakendab
eksimatult oma igavikulisest eesmärgist tulenevat
kõikvõimsat kuninglikku vetoõigust kaugustesse küündiva,
pöörleva ja igavesti ringleva loodu heaolu ja saatuse osas,
tehes seda vääramatu autoriteediga.

² Jumala sõltumatus on piiritu, see on kogu loodu
põhitõde. Kõiksuse tekkimine ei olnud paratamatu.
Kõiksus pole juhuslik ega ole ka iseenesest olemasolev.
Universum on loomise tulemus ning allub seetõttu täielikult
Looja tahtele. Jumala tahe on jumalik tõde, elav armastus,
seepärast iseloomustabki arenevate universumite täiustuvaid
olendeid nii headus (jumalikkuse lähedus) kui ka potentsiaalne
kuri (kaugenemine jumalikkusest).

³ ¶ Varem või hiljem jõuab kogu religioosne filosoofia
arusaamani kõikuse ühtsest valitsemisest, ühest Jumalast.
Universumi põhjused ei või olla madalamad kui universumi
tagajärjed. Kõiksuse elu ja kosmilise meele voogude läte
peab olema nende ilmnemistasanditest kõrgemal. Inimmeelt
ei saa järjekindlalt seletada terminitega, mis on alamt
liiki eksistentsi osaks. Inimmeelt saab tõeliselt aduda vaid
siis, kui tunnustada mõtlemise ja sihikindla tahte kõrgemate
astmete reaalsust. Inimest kui kõlbelist olendit pole võimalik
ära seletada, tunnustamata Kõikse Isa reaalsust.

⁴ Mehhanistlik filosoof tunnustab avalikult, et hülgab
universaalse ja sõltumatu tahte idee — niisiis tollesama
sõltumatu tahte, mille toimimist universumi seaduste
väljatöötamisel ja täiustamisel ta nii sügavalt austab.
Missugust tahtmatust austust osutab selline filosoof küll
seaduste Loojale, kui ta kujutleb, et need seadused toimivad
iseenesest ja on iseendast selged!

⁵ Jumala inimlikustamine on ränk viga, välja arvatud
inimese sisimas elavate Mõttekohandajate puhul, aga isegi
see pole nii rumal kui Esimese Suure Allika ja Keskmise
täieliku *mehaaniliseks kuulutamise*.

⁶ ¶ Kas Paradiisi-Isa kannatab? Ma ei tea seda. Loomulikult
kannatavad Loojad-Pojad ja mõnikord täpselt nii nagu
surelikud. Igavene Poeg ja Lõpmatu Vaim kannatavad
muudetud tähenduses. Ma usun, et Kõikne Isa kannatab,
aga ma ei suuda mõista, *kuidas*; võibolla oma isiksusliku
ringluse kaudu või Mõttekohandajate ning muude tema
igavese olemuse isiklike annete kaudu. Ta on surelike
rasside kohta öelnud: „Kõikides teie kannatustes kannatan
mina ühes teiega.” Kahtlemata on ta isalikult ja kaastundlikult
mõistev, ta võib ka tõesti kannatada, aga ma ei mõista nende
kannatuste iseloomu.

⁷ ¶ Universumite universumi lõpmatu ja igavene Valitseja
on vägi, kuju, energia, protsess, algkuju, printsiip, kohalolek
ja idealiseeritud reaalsus. Ent ta on rohkematki, ta on isikuline,
ta teostab sõltumatut tahtet, kogeb jumalikkude eneseteadvust,
teeb teoks loova meele korraldusi, püüdleb igavese eesmärgi
saavutamiseks tuleneva rahulduse poole ning näitab üles
Isa armastust ja kiindumust oma universumilaste vastu. Ja
kõiki neid Isa isikulisemaid iseloomuomadusi saab paremini
mõista siis, kui vaadelda neid nõnda, nagu nad avaldusid
teie Looja-Poja Miikaeli annetusel, kui ta oli Urantial
lihaks saanud.

⁸ ¶ Jumal-Isa armastab inimesi, Jumal-Poeg teenib
inimesi, Jumal-Vaim innustab universumilapsi üha kõrgemale
ja kõrgemale pürgivale avastusretkele Jumal-Isa leidmiseks
nõnda, nagu selle on ära määranud Jumal-Pojad Jumal-
Vaimu osutatud armu kaudu.

⁹ [Mina kui Jumalik Nõuandja, kes on määratud esitama
ilmutust Kõiksest Isast, jätkasin oma tööd ülalolevatel
kirjeldustel Jumaluse lahutamatuomadustest.]